MIELIPIDE

EU-kriittiset ja EU-myönteiset. Siinä on jalon kilpailun ainekset. **PUHEENJOHTAJA TIMO SOINI, PERUSSUOMALAISET**

LUKIJALTA

Ylen rooli median murroksessa ja Yle-vero

Sekä sähköinen että printtimedia ovat vaikeuksissa, ja Yleä on toivottu apuun. On esitetty siivua Yle-verosta STT:lle, ja että maakunnissa Yle rupeaisi yhteistyöhön maakuntalehtien kanssa. Yhteiskunnalle kansallinen uutishuolto onkin tuiki tärkeää ja se pitäisi järjestää sähköverkon lailla toimivaksi uutisinfraksi. Vastuu uutishuollon järjestämisestä ja toimivuudesta voisikin olla julkisella puolella.

Ylen maakuntaradiot ovat miltei niillä sijoillaan kuin ne aikoinaan luotiin vastineeksi aloittelevalle paikallisradiotoiminnalle. Sittemmin mukaan tulivat myös maakunnalliset televisiouutiset. Suuren osan aikaa ja viikonloppuisin tilalla on valtakunnallista lähetystä.

Alueilla toimitustyöntekijät soittavat Pasilassa laadittuja soittolistoja. Levyjen lomassa kerrotaan säästä ja muuta kevyttä. Työnsosiologi sanoisi, että he tekevät tayloristista vaihetyötä. Toimituksellista tuotosta eli puhetta on varsin vähän ohjelmatuntia kohti. Yleä onkin kritisoitu kaupallisuudesta, koska yksityisellä puolella musiikin välissä ei ole verorahoja, vaan mainostuloja.

Ennen oli hankalaa tehdä maakunnista juttua valtakunnallisiin lähetyksiin, koska tietoliikenneverkot olivat kehittymättömiä. Nykyään alueiden journalistit voisivat kytkeytyä valtakunnalliseen toimintaan, jolloin heidän ammattitaitonsakin päästisi oikeuksiinsa. Maakunnissa on paljon kiinnostavia aiheita, joilla on tilausta ja merkitystä valtakunnallisesti. Samalla Helsinki-keskeisyyttä voitaisiin lieventää. Maakuntalehdet ja paikallisradiot puolestaan huolehtisivat alueensa yleisöistä ja asiakkaista.

Mediassa määrä ei muutu laaduksi, mutta laatu voi muuttua määräksi ja meriiteiksi. Kosovon liittymistä EU:n jäseneksi raportoi peräjälkeen TV1:ssä Ylen ruotsinkielisten ja suomenkielisten uutisten toimittajat sekä vielä A-Studion toimittaja. Edesmennyt Erkki Toivanen olisi tehnyt nämä kolme raporttia ja vielä kansainväliset versiot. Pasilassa pitäisikin laittaa tavoite korkealle, ja ottaa strategiseksi tavoitteeksi Suomen näkyminen maailmalla.

Ylen uutistoiminnan päällikkö lähetti Pressiklubissa terveisiä toimittajaopiskelijoille: ”Parhaat tyypit valikoituvat parhaisiin medioihin riippumatta siitä, mitä opiskelee. Tehkää hyvä elämä ja tulkaa sitten lopulta meille töihin.” Ylen rooli ei kuitenkaan voi olla pintaraapaisujen teko, vaan piston syvyys, kuten Eero Silvasti aina muistutti. Silvasti ei ollut niin sanottu hyvä tyyppi, pikemminkin hankala, mutta hän teki loistavia ohjelmia sekä faktassa että fiktiossa.

On ehdotettu, että Yle-veron indeksikorotuksesta luovuttaisiin määräajaksi. Ylelle voitaisiin asettaa myös tuottavuustavoite, joka olisi Yle-veron määrityksessä mukana palkkojen ja elinkustannuksen lisäksi. Tehostamalla ja fokusoimalla toimintaa Yle-veroa voitaisiin laskea. Pelkästään digitalisointi on sujuvoittanut tuotantoa valtavasti ja toimintatavoissa ja organisaatiossa on aina kehittämisen varaa. Ilman ammattitaitoista ja aktiivista johtamista on vaarana, että Yleisradio laitostuu.

Kimmo Saarikko
valt. maist.
Akaa

Hinta risoo

Ternivasikoista ei makseta mitään. Joudunko lopettamaan heti synnyttyään???
Ei kovin eettistä

Puu ei kiinnosta

Metsää yritin myydä. Ei ainoatakaan tarjousta yhtiöiltä!
Onko samoja kokemuksia?

Kallista siirtoa

Miten sähkön siirtomaksu on enemmän kuin tuote eli sähkö!?
Metsuri 52

Viljely ja palkkatyö

Jos käy tilan ulkopuolella töissä, on enemmän varaa viljellä maata, sillä siihen maanviljelyyn ne muusta työsta saadut tulot menevät kaikki.
Ei nimimerkkiä

Toiselle laihialaiselle! Englannin kuningatar saa eniten eu-tukea. Häntä kannattaisi kadehtia. Työ ei tästä maasta tekemällä lopu!
Ei nimimerkkiä

Meneekö päätoimisella niin huonosti, että tarvii jo sitäkin kadehtia kun joku tekee kahta työtä? Ja sivutoiminen hoitaa hommansa ihan yhtä hyvin.
Ei nimimerkkiä

Nyt tarkkana

Kyllä oli Niinistö ymmärtävääinen lannan syyslevitykselle, että aivan epäälytti. Nyt kannattaa olla varuulla ja seurata!
Epäilevä

Mikko A:lle

Mikko Alatalo! Hei! Me eletään globaalissa taloudessa, ei enää suljetussa! Kaikki verot ovat pahasta! Haittaavat vain kehitystä! Vihreät syynä hiilenkäyttöön.
KM

Tieto tärkein

Jos eläimiä kohdellaan kaltoin, ihan sama miten asia tulee ilmi, kunhan tulee. Onneksi joku tuo asian päivänvaloon.
Ei nimimerkkiä

Vaihda pakkaus

Iloa pakkauksiin: vaihda kotimaiset tomaatit tyhjään pelletomaattirasiaan tai opeta lapsesi tavoille.
”o tempora, o mores”

Voimalatontti

Itänaapuri ”pakkolunastanu” maata aivan tarpeeksi Suomesta. Ei tartte antaa lupaa lunastaa Pyhäjoelta. Kuivukoon se käsi joka luvan antaa.
Ei nimimerkkiä

Huono kielto

Org. seleenin kieltäminen luomussa ”eläinrääkkäystä”. Eläinten seleenin saanti vaikeutuu ja vasikkakuolleisuus kasvaa.
Eläinsuojelu vai luomusäännökset?

Apu osuuskunnasta?

Pitäisi perustaa maataloustuotteiden myyntiosuuskunta, saisi tuottajat määrittää tuotteen hinnan. Ei velkaantuneet taida pystyä.
Neuvotteluvoima

Lukijalta-osasto

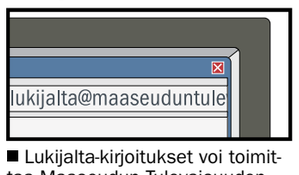

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

Tuulesta temmatut

Katselin tässä muutamana päivänä merelle Luminjoen Varjakassa, Hailuodon edessä. Tuuleskeli aika navakasti.

Samalla kertaa näen kolmelle eri alueelle eri vuosina rakennettuja tuulivoimaloita kahdeksan kappaletta. Vain kaksi tuulivoimalaa oli käynnissä.

Olen kuullut monien ihmisten ihmettelevän sitä, että tuulivoimalat eivät pyöri. Miten ne voivat sitten tuottaa sähköä, jos ne eivät pyöri edes kunnollisen tuulen vallitessa?

Tuulivoima on verorahoilla voimakkaasti tuettavaa vihreää sähköä. Tuotantoluvut uusimmilla koneilla saattavat kuulostaa komeilta. Kuitenkaan tuulivoiman osuus ei nouse merkittäväksi koko maailmassa, vielä vähemmän meillä.

On onni onnettomuudessa, että meillä on aikaisemmin pystytty toimimaan sähkön tuotannossa vastuullisesti ja järkevästi.

Suurimmat vesistöt on valjastettu sähkön tuotantoon ja toimivaa, turvallista ydinvoimaa on myös voitu rakentaa. Tulevaisuus näyttää pahalta.

Millä vihreitä sähköautoja ladataan? Tuontisähkön osuus kasvaa.

Ydinvoimalarakentaminen onnistuu enää huonosti. Yhteistä, vastuullista säveltä ei tunnu enää löytyvän.

Omaan jalkaan ampuminen näissä asioissa kostautuu pahoin pienelle, mutta sinnikkäälle pohjanperukan kansalle. Liiallinen vihreily ja kaikkien tahojen asioihin sekaantuminen huonon johtamisen lisäksi saattaa tulevat energiahankkeet sekavaan tilaan. Niistä ei näytä tulevan mitään.

Kohtuuhintaisen, varman sähkön saanti on elinehto. Näillä keinoilla se ei onnistu.

Matti Nikkilä
Liminka

MARITA WAENERBERG

Tuulivoiman osuus ei nouse merkittäväksi koko maailmassa, vielä vähemmän meillä, Matti Nikkilä kirjoittaa.

Missä mennään

Talvivaara Talvivaara
Nokia ja Eeloppi
Telakka ja Himanen
heitetty on arpanoppi

Sitten vielä tuulivoimaa
sekä kuntaliitos
miten rajat yhdistää
et tulis hyvä siitos

Missä mennään,
mihin mennään
arvata voi jokainen
vastassa on jyrkkä seinä
kiipeää jos pystyy ken

Jospa vielä Guggenheim
velkataakkaa kasvattaa
kyllä silloin viimeisiään
Väinön kannel kajahtaa.

Hilla-Elisa Sainio
Pori

» Talvivaara Talvivaara Nokia ja Eeloppi Telakka ja Himanen heitetty on arpanoppi.«
HILLA-ELISA SAINIO

VIERASKOLUMNI

Tanssiinkutsu

Kun tämä kolumni ilmestyy olen Turkissa. EU on avannut uuden luvun laajentumisneuvotteluissa, jossa päämääränä on Turkin EU-jäsenyys. Suomen on syytä olla selvillä, mikä on tilanne ja mitä se meille merkitsisi ja maksaisi. On vastuullista ottaa selvää. Ja vastuu painaa.

EU-vaalit lähenevät. Tunnelma alkaa tiivistyä. Keväällä on jo kuumaa. Koko Euroopassa.

EU-komissaari Olli Rehn ei ole tyhmä mies. Olen viikon päivät miettinyt hänen esiintymistään Ylen ykkösaamussa, jossa hän suorasanaisesti haastoi Perussuomalaiset ja meidän politiikkamme yleisesti ja EU-politiikan erityisesti. Olli Rehn ei ole spontaani ihminen, joka laukoo asioita miettimättä niitä tarkasti ennakkoon. Esiintymislava oli tarkkaan harkittu.

Rehn tietää, että EU-komissaarien ei pitäisi ajaa yksittäisen jäsenmaan etua saati puuttua minkään maan sisäpoliittiseen tilanteeseen. Tämän tietäen ja tästä huolimatta Rehn arvosteli Perussuomalaisia ja Jytkyn seurauksia. Kyllä sananvapaus kuuluu myös komissaarille, vaikka häntä ei ole vaaleilla valittukaan, toisin kuin Perussuomalaiset kansanedustajat. Rehn tuli tunnustaneeksi Perussuomalaiset merkittäväksi poliittiseksi voimaksi. Kokoaan suuremmaksi sekä Suomessa että Euroopassa. Kysymys on sekä vallasta että vaikutusvallasta. Tunnelmasta ja ilmapiiristä.

Rehn tuntee Brysselin loputtomat käytävät ja niillä kulkijat. EU-eliitti on kauhuissaan EU-kriittisyyden noususta. Eivät he vastenmielistä äärioikeistoa pelkää, se voidaan koteloida. He pelkäävät maltillista, kansanvaltaan ja itsenäisyyteen sekä itsemääräämisoikeuteen ankkuroitunutta EU-kriittisyyttä, joka lähtee karsimaan EU:n toimivaltaa aivan kuten Hollannin hallitus esittää. Se on toteuttamista vaille valmista. Oikeaa asiaa.

Lisäksi vaalit ovat EU-eliitille riski, puhumattakaan kansanäänestyksistä. Kansanhan voi äänestää väärin! Heidän mielestään. Minun mielestäni kansa ei äänestä väärin, se vastaa aina viime kädessä seurauksista.

Rehn on miettinyt omaa ehdokkuuttaan. Se kutkuttaa. En ihmettele. On luonnollista, että Rehn haluaisi mittauttaa hyvät kannatuslukemat. Hän varmasti uskoo tehneensä kelpo työtä. Minusta hänellä on oikeus olla tätä mieltä. Perussuomalaiset ovat toista mieltä. Ja juuri siksi olisi hyvä, että Keskusta kakistelematta tukisi oman poikansa suosion mittaamista vaaleilla paitsi omiensa myös kansan keskuudessa, sillä Eduskunnassa Keskusta on viime vuodet vastustanut Rehnin esityksiä yhdessä Perussuomalaisten kanssa. Tulisi Keskustankin linja kirkastetuksi.

Hesarista saneeratun Mikael Pentikäisen ilmestyminen pelilaudalle oli ikävä yllätys Rehnille. Kun katsoo Pentikäisen ehdokkuuden puuhamiehiä, sieltä löytyy se porukka, joka olisi voinut olla myös Rehnin kampanjaporukan runko. Liberaalit eurouskovaiset. Pekka Perttula ja kumppanit, tiedän mihin se osasto pystyy – ja uskoo.

Rehn haastoi Perussuomalaiset. Se oli tanssiinkutsu. Kisa tähtien kanssa. Se kiinnostaa. Rehniä, kansaa, ketä tahansa. Meillä ja muualla. Rehnin kutsu kuultiin Lontoota myöten.

Vaalit voi voittaa vain olemalla niissä mukana. It takes two to tango. Tangoon tarvitaan kaksi. EU-kriittiset ja EU-myönteiset. Siinä on jalon kilpailun ainekset. Jään mielenkiinnolla odottamaan komissaari Rehnin päätöstä omasta eurovaaliehdokkuudestaan. Onko hän myös tanssija vai pelkkä kutsuja?

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Onko yksityisteiden liikennettä tarpeen rajoittaa?

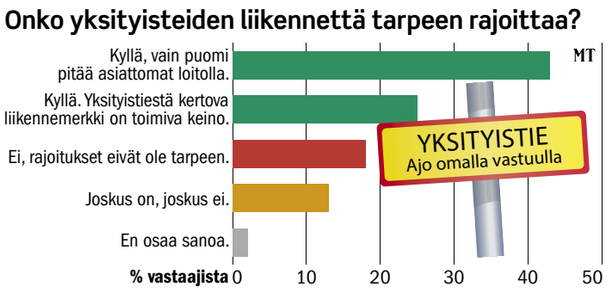

Puomi pitää oudot autot loitolla

Kaksi kolmesta viikon kysymykseen vastanneesta rajoittaisi yksityisteiden käyttöä. Harvempi kuin joka viides ei näe rajoituksille tarvetta.

Tehokkain ase vieraiden ajoneuvojen torjumiseen on puomi, mutta monen mielestä liikennemerkki riittää.

Viikon kysymykseen vastasi lähes 600 verkon lukijaa.

Yksityisteillä kitkaa aiheuttavat niin metsästäjät, maanviljelijät kuin marjastajatkin.

”Jos jotkut haluavat yksin omalla maa-alueellaan tiensä puomittaa, ei minulla ole sitä vastaan sanomista. Metsästysseuroille tulee seuraavan vuokrasopimuksen yhteydessä laittaa kunnossapitomaksu. Nykyajan metsästäjät ajelevat kilpa-ajoa koiriensa perässä”, kommentoi Autiotila/Tuottamaton.

Nimimerkkiä Mistä oikeutta? kismittää, kun hän joutuu maksamaan suuria tienhoitomaksuja rengastiestä. Tie tekee kymmenen kilometrin lenkin, mutta hän itse asuu 500 metrin päässä julkisesta tiestä.

”Tien suurimmat käyttäjät ovat maanviljelijöitä ja autoilijoita, jotka raskailla ajoneuvoillaan onnistuvat pitämään yksityistiemme kunnon erittäin surkeana. Tiehoitokunta itse käyttäytyy sotilasjuntan tavoin sallimalla tien kohtuuttoman rasittamisen suurimmille osakkaille ja toisaalta maksattamalla kuluja tavallisilla tienkäyttäjillä niin paljon kuin vain mahdollista. Mitään kieltomerkkejä ulkopuolisille ei todellakaan tarvita, koska suurimmat tien pilaajat löytyvät omasta takaa, yksityistiemme varrelta.”

Pöllökin asuu yksityistien varrella. Hän ei näe tarvetta rajoituksille, koska kunta pääsääntöisesti huolehtii tiestä.

”Eri asia on esimerkiksi omalla kustannuksella tehdyt metsäautotiet, joita kaikki tuntuvat käyttävän kuin omiaan ja pahimmassa tapauksessa käyvät sanomassa, että voisit tehdä sille tielle jotain, kun ei enää marjaan tai metälle pääse sitä pitkin...Näitäkin on vastaan tullut”, pöllö kertoo.

Tieisännöitsijän mielestä yksittäisestä tilapäiskäytöstä ei ole haittaa. ”Ongelmana on kelirikkoaika ja taajaman lähellä roskaaminen. Näistä syistä neljä tietä oli suljettava puomeilla, vaikka se haittaa luvallistakin liikennettä. Toivoa sopii, että oppisivat hyvät tavat edes kantapään kautta.”

Jussi kaipaa rajoitusten sijaan järjestelmää, joka keräisi säännöllisesti tai ammattimaisesti yksityistietä käyttäviltä maksut oikeudenmukaisesti.

Tieorjan mielestä yksityistiejärjestelmä orjuuttaa syrjässä asuvia. ”Kyllä on kovat olemassaolon lunnaat veroluonteisina tienpitomaksuina. Muutaman vuoden välein maksettava kymppitonni, että satunnaisille kulkijoille on tie kunnossa.”

Vaikuttiko Eino elämääsi?
Nyt kysymme, miten Einomyrsky vaikutti elämääsi. Kituutitko pitkään ilman sähköä? Myrskysikö metsässäsi?

Vastaa osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

SUVI NIEMI

Pelastushelikopterien toiminta turvattava

Sosiaali- ja terveyspuolen uudistuksien yhteydessä on alettu keskustella, voisivatko pelastushelikopterien kustannukset olla kuntien vastuulla.

Mielestäni ei ole hyvä ajatus, jos vastuu siirtyy kunnille. Kuntien rahojen vähetessä pelastuskopteritoiminnan turvaaminen voi vaarantua.

Valtion kuuluu kustantaa helikopterien toiminta siten, että apu on saatavilla kaikkialle Suomessa. Avun saaminen kohteeseen nopeasti on tärkeää. Helikopterin toiminta ei saa olla kiinni kunnan rahatilanteesta tai kunnan rajoista.

Jos kunnat laitetaan kustantamaan kopterien toiminta, niin kulujen jakaminen aiheuttaa pohdintaa. Maksaako kunta aina tietyn tasasumman ja onko se sidoksissa asukaslukuun tai sairastavuuteen? Tulevat kuntaliitokset vielä mahdollisesti sekoittavat maksukykyä.

Vai maksetaanko käytön mukaan? Ajatellaanpa, että helikopteria tarvitaan jossain kunnassa vaikka liikenneonnettomuuden takia. Entäs jos potilas sattuisi olemaankin toisen kunnan asukas? Maksaako kulut se kunta, missä onnettomuus sattui vai potilaan kotikunta?

Laskutusta ei voi hoitaa pinta-alankaan mukaan. Harvaan asutut alueet kärsisivät siitä kohtuuttomasti.

Joka vuosi tehdään budjetti. Valtuustot vaihtuvat. Jatkuvuus voisi olla epävarmaa. Kunnissa keksitään säästökohteita. Sillä voi olla seurauksia.

Koptereita täytyy olla eri puolilla Suomea niin, jotta avuntarvitsija saa riittävän nopeasti avun. Kuka tahansa voi tarvita apua koska tahansa. Pelastuskopterit eivät tee lentoja turhaan, vaan vakavassa tilanteessa.

Mielestäni valtion tulee turvata koko Suomen alueella pelastushelikopterien toiminta. Kuntien kustantamana se tulisi olemaan hyvin ongelmallista.

Minna Reijonen
Kuopion kaupunginvaltuutettu (ps.)

Voit kommentoida juttua Maaseudun Tulevaisuuden verkkolehdessä osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

Nyt kielletään orgaaninen seleeni – mitä seuraavaksi?

Luonnollisin seleeninlähde eläimille on orgaaninen seleeni sen imeytyessä huomattavasti paremmin epäorgaaniseen verrattuna. Lisäksi se varastoituu elimistöön, jolloin se on helposti käytettävissä tarpeen vaatiessa. Seleeni on erityisen tärkeä lihasten rappeuman ehkäisemisessä ja se vaikuttaa merkittävästi eläimen tiinehtyvyyteen sekä utareterveyteen lisäten vastustuskykyä.

Tänä syksynä esille noussut orgaanisen seleenin kieltäminen luonnonmukaisessa tuotannossa on taas jälleen kerran herättänyt kummastusta ja joissain määrin myös hilpeyttä. Muistuipa elävästi mieleen se takavuosien tapaus, jossa aivan näin loppuvuodesta, ikään kuin salakähmäisesti heitettiin ilmoille vaatimus valkuaisen 100-prosenttisesta luomuvaatimuksesta. Aivan yllättäen, ilman että kukaan ehtisi siihen kunnolla kentällä varautua. Samalta on alkanut haiskahtaa nyt tämä orgaanisen seleenin ympärillä vellonut kohu.

Erityisesti Eviran rooli tässä ”pelissä” on kyllä todella mystinen, kun käsittääkseni sen valvovana viranomaisena pitäisi etunenässä olla tiedottamassa toimenpiteistä kentälle. Nytkin tieto orgaanisen seleenin kiellosta tuli epävirallisena toisenkädentietona karjatalousneuvojalta, joka puolestaan oli saanut tietonsa ulkomaisen rehutehtaan edustajalta. Voiko olla tällä tavoin, että näinkin merkittävä asia tiedotetaan tuottajille neuvonnan kautta?

Neuvojan tiedustellessa Eviralta aikovatko he tiedottaa kentälle ja koska, vastataan puhelimitse, että ”no pitää harkita”? Kuulostaa siltä, että siellä ei todellakaan olla ajan tasalla ohjeistuksen tai minkään suhteen, vai mikä mahtaa olla syy moiseen panttaamiseen? Kummastuttaa vain, että esimerkiksi rehutehtaita, kuten Suomen Rehua on informoitu asiasta huomattavasti aikaisemmin.

Kun tähän kaikkeen vielä yhdistetään tehokas monikanavainen markkinointikoneisto, jossa joka julkaisussa korostetaan tavanomaisen rehun tai lannoitteen sisältävän orgaanista seleeniä, alkaa juoni viimeinkin luomukentälläkin valjeta. Täytyy kyllä Yaralle, ym. tavanomaisen tuotannon panoksia toimittavalle monikansalliselle toimijalle -kotimaisia (esimerkiksi A-Rehu) tietenkään unohtamatta nostaa hattua ja antaa isot propsit isolla kädellä markkinoinnin ajoituksesta. Siinä tulee myös osittain mitätöidyksi seleenin eteen tehty tutkimustyö luomusektorilla.

Orgaanisen seleenin kielto johtaa väistämättä epäorgaanisen seleenin käyttöön ja koska se ei imeydy niin hyvin kuin orgaaninen, sitä on syötettävä merkittävästi enemmän. Tämän vaikutukset kokonaisuuteen niin eläinten terveyden kuin talouden kannalta jokainen osaa varmasti laskea.

Tässä on siis lopulta kyse elintarviketuotannon valtasuhteista ja siitä miten halutaan luomutuotannon menestyvän ja kenen pussista se on lopulta pois. Isoilla monikansallisilla toimijoilla siihen riittää nähtävästi keinoja – eivätpä ne ole loppumassa luomutoimijoillakaan. Toivoa vain sopii, että kaikki toimijat muistaisivat, ettei ”melkein luomua” ole olemassakaan.

Heikki Korhonen
luomumaidontuottaja
Sotkamo

Eroon muovipusseista

Luin mielenkiinnolla Lauri Kontron kirjoitusta, jonka otsikkona oli muovipussi. Itse olen jo pidemmän aikaa pähkäillyt sitä valtavaa muovipussien määrää, mikä Suomessakin kärrätään kaatopaikoille.

Olen useassa kaupassa ottanut puheeksi ja jossain myymälässä kirjallisestikin laittanut palautelaatikkoon toivomuksen paperisista pusseista muun muassa hedelmätiskille. Pyyntöäni ei juurikaan ole huomioitu, miltei joka paikassa on tarjolla vain ohuita muovisia pakkauspusseja.

Monet hedelmät säilyisivätkin paremmin paperisissa pusseissa kuin tiiviisti muoviin pakattuina. Ja paperipussi on kotona helppo hävittää esimerkiksi polttamalla.

Itse haluaisin tosiaan vähentää kaatopaikkojen kuormitusta, mutta tuntuu, että se tehdään miltei mahdottomaksi. Ostokseni kassalla pakkaan kangaskasseihin.

Luonnon ystävä

JAANA KANKAANPÄÄ

Nimimerkki Luonnonystävä pohtii, miten valtava määrä muovipusseja päätyy kaatopaikoille.